

Opgave med den Erklæring, han før afgav, indskrænker sig da til dette at „aabne Øjnene“ paa den danske Befolkning for, hvor farlig en Person jeg er. Ja, den Virksomhed har jo det ærede Medlems Parti udfoldet med megen Energi, baade efter at jeg er blevet Forsvarsminister, og for Resten ogsaa før jeg kom til at indtage denne Stilling. Det har ikke frugtet noget videre hidtil, og jeg nærer nogen Tvivl om, at det vil frugte, selv om det ærede Medlem nu føjer sine Bestræbelser dertil ved sine Bemærkninger her i Tinget. Selve den Kendsgerning, at vi er uenige om, hvordan dansk Militærvæsen bedst skal ordnes, er sikkert ganske klar for Befolkningen i Forvejen. Striden om, hvilken af disse Opfattelser der er den rigtige, har været ført, og der kommer jo nok den Tid, hvor vi genoptager den. Til den Tid vil der være al mulig Anledning til at prøve Styrke med hinanden i den Henseende, og saa forekommer det mig, at vi maa lade det danske Folk dømme os imellem og gaa ud fra, at den Opfattelse, som Folkets Flertal samler sig om, vil vise sig at være den rigtige.

Hage: Efter at den Episode, som er passeret nede i Folketinget, er kommet frem her, vil jeg tillade mig at minde om, hvad det var, der blev sagt dernede. Der blev sagt af en Taler: „Vore Marineofficerer har ikke meget Begreb om at sejle, om at føre Skibe som dem, der gaar mellem Kiel og Korsør“. Og senere: „Det er dog en Kendsgerning, at adskillige af dem ikke kan passere Øresund ved højlys Dag som Førere uden at sejle andre Skibe i Sænk“. Det var disse Ytringer, som den højtærede Minister ikke sagde et eneste Ord til, og der kan nu komme Forklaringer til den ene og til den anden Side, men Sindelaget forstaar man. Den højtærede Minister har ikke følt sig som virkelig Repræsentant med Hjerter for Hær og Flaade, i det Øjeblik han ikke tog Afstand, da disse Ytringer fremkom. Han sagde i sin første Replik, at han fandt ingen Anledning til at give vore Søofficerer Attest; nu 14 Dage efter kommer den. Det vilde have været meget heldigt, om den højtærede Minister havde givet den straks. I øvrigt havde jeg, da det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Juel) kom med sine første Udtalelser, ikke Indtrykket af, at det egentlig var den Episode, han vilde have fremdraget. — Saa vidt jeg erindrer, nævnede han den slet ikke. Det, han vilde have fremdraget og gøre sig til Tale-

rør for, var den dybe Bekymring, som hersker i hele Landet over at se vort Forsvar repræsenteret af en Mand, der erkender, at han er Forsvarsnihilist. Man vilde dog vistnok i kirkelig interesserede Kredse og Præstekredse blive noget forbauset, hvis en vitterlig Ateist blev Kultusminister; men noget lignende er jo Tilfældet her. (*Stemmer fra Ministerbænken:* Det havde vi under Højre.) Ja, da var det meget beklageligt. Den ærede Minister siger selv, at hans Opgave er at administrere Lovene; men det er ikke nok for en Minister i et hvilket som helst Ministerium. Der er Liv og Bevægelse over alt, og vort Forsvar kan ikke nøjes med en Minister, der siger, at hele hans Opgave er at administrere Lovene. Jeg kan forsikre den ærede Minister, at ikke alene deles de Bekymringer, som fremsattes af det ærede 6te Medlem fra 6te Kreds, over, at vort Forsvar repræsenteres af den højtærede Minister, af store Dele af Befolkningen, men Aanden i hele Hæren lider under det, thi Officererne — jeg tør sige saa godt som alle — ser med dyb Bekymring og Sorg paa, at deres øverste Repræsentant selv erklærer, at han ikke har nogen Interesse for vort Forsvars Udvikling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at Sindelaget overfor det militære Spørgsmaal eller, rettere sagt, de afvigende Anskuelser, som vi har derom, infet som helst har at gøre med den Maade, hvorpaa jeg tager Ytringer om Embedsmænd, der hører under mit Omraade. Hvis disse Embedsmænd angribes eller fornærmes, skal jeg til enhver Tid, hvor det efter min Mening er berettiget, træde i Skranken for dem, og det har ikke det fjerneste med Sindelaget at gøre. Det forekommer mig at være noget besynderligt, at det ærede Medlem vender tilbage til Sindelaget i denne Sammenhæng, efter at Ordføreren (Bramsen) for det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, har indskrænket det hele til at være et Spørgsmaal om, hvorvidt mine Bemærkninger var fornødne netop den Dag i Folketinget. Jeg ventede for øvrigt ikke til 14 Dage efter. Da der var taget Afstand af min Kollega, ansaa jeg det i Øjeblikket for tilstrækkeligt. Første Gang der saa blev rettet Spørgsmaal til mig, udtalte jeg mig paa den Maade, som jeg har udtalt mig her i Dag, og som Ordføreren for det ærede Medlems Parti har erkendt var fuldt ud tilfredsstillende,